

«L'església va intervenir una obra que no considerava apropiada»

elperiodic.ad/entrevista/92157/lesglesia-va-intervenir-una-obra-que-no-considerava-apropiada

Fabiola Masegosa

La Fabiola Sofia Masegosa va néixer a Alacant, però després de fer una visita a un familiar que vivia al sud de França, va passar pel Principat i va decidir que es quedaria aquí ja fa gairebé 35 anys. Va estudiar filologia espanyola i després es va doctorar en filologia catalana per la Universitat de Lleida (UdL).

–Quina ha sigut la seva trajectòria professional?

–Tinc diverses facetes, però principalment em dedico a la docència, a la traducció i a l'escriptura. Treballo a una acadèmia de llengües i, a part de col·laborar amb EL PERIÒDIC, també escric. De fet, vaig ser la guanyadora dels premis dels contes de terror d'Encamp, els quals em van fer especial il·lusió. També he dedicat molt de temps al desenvolupament de les obres derivades de la meua tesi doctoral.

–Com es diu el seu segon llibre que veu la llum avui?

–Es diu La vida teatral a Andorra del 1900 al 1970 i com bé indica el seu títol, es tracta d'un repàs cronològic de tots els esdeveniments al món de la dramaturgia andorrana, destacant les etapes històriques de la influència de les guerres mundials. En aquesta obra, em dedico a descriure les companyies de teatre, els autors més destacats, les obres i els artistes que han participat a conformar la cultura teatral. De la mateixa manera, també he inclòs algunes crítiques literàries que van rebre les representacions.

–És cert que alguna obra es va veure influenciada pels conflictes religiosos?

–Afirmatiu. Un dels exemples seria la polèmica que va enfrontar el veguer francès i el Bisbe d'Urgell en la representació anomenada Els fruits de la mala educació. En aquest cas, les autoritats eclesiàstiques van haver d'intervenir per tal de canviar un guió i un títol que no consideraven apropiats a les doctrines oficials.

–Abans d'aventurar-se en aquest llibre, tenia una idea diferent sobre la temàtica de la seva nova publicació, oi?

–Si bé és cert que al principi tenia la idea de fer la tesi doctoral sobre Miguel Hernández,

el meu autor preferit, vaig decidir que volia dur a terme un treball íntegrament en català i, finalment, em vaig decidir per centrar-me en l'aprofundiment del teatre andorrà.

–Quines fonts va consultar per realitzar un treball d'aquesta envergadura?

–La veritat és que he estat voltant constantment durant els dos anys que m'ha portat fer aquesta obra. He passat per l'arxiu de la Seu d'Urgell i Sort i, fins i tot, vaig viatjar a Perpinyà per consultar alguns documents. Pel que fa a Andorra, vaig fer recerca a l'arxiu nacional, el d'Escaldes-Engordany i el de Sant Julià de Lòria. M'agradaria destacar que les publicacions dels mitjans de comunicació m'han ajudat molt per trobar informació al respecte.

–Quina ha sigut la complicació més gran per escriure el llibre?

–No m'ha semblat complicat, però la feina més feixuga és la recerca.

PUBLICITAT